

BEZAAR (4) *sb m*

bezaar (3), **bezoar** (1); bezaar *FalZioł* (3); bezoar *Oczko*.

e, o oraz drugie a jasne.

sg N bezaar (3). ◇ pl A bezoary (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII(XVIII) w.

*Capra aegagrus Gm. (Rost); kamień znajdujący w żołądku zwierząt przeżuwających uważany za lekarstwo przeciwko truciznie (4) : Kamień bezaar pomaga naprzeciw truciznam, [...] wypędza iad przez poth, á dla tego też pomaga człowiekowi powietrzem morowem zarażonemu *FalZioł* IV 49c, IV 49 b [2 r.]; by inać wśzyftki pieniądze dąć/ zá perły/ za kámienié/ zá Iednorożce/ zá Bezoáry/ byle tylko zdrowiu co pomocno było. *Oczko* 2.*

KN